

Budapestre vonatkozó újságcikke

350.7

Szerző:

Cím: *A hivatalos óra*

Hely

Idő

1916

Személy

Forrás:

Az Újság

Helyszám

Byp.
(Helv)

1916 IV 3
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

350.83

1916

— A hivatalos óra. A lapok megemlékeztek már arról, hogy a városházán nagy a megkönnyödés a miatt, hogy egy villamos óra terve kísért, sőt már a megvalósulás stádiumában is van. Ennek a villamos órának az lesz a feladata, hogy a hivatalos óra kezdetét és a végét jelezze. Azaz — virágnyelven szólva — ez olyan valami lesz, mint a kilencz órás zapfenstreich a katonának, a melyen túl már a baka passirschein nélkül büntetlenül nem mehet be a kaszárnyába, mert elkészt. Ez a fatális villanycsengés tehát azt jelezné, hogy immár benn kell lenni. A másik csengetés pedig arra való lesz, hogy csak az ő csilingelése után szabad a távozás a hivatalból. A két hivatalos csengetés közötti — fájdalom — elég hosszú idő pedig arra való, hogy ennek tartama alatt a plebejus lateinereket a munka nemésítse. Ez a villanyos szekatura mód nélkül elkészerítette a fővárosi tisztviselői kar egy részét, a mely a szociálisták szentháromságából csupán a nyolcz órai alvást és a nyolcz órai szórakozást tette hitvallássá, a nyolcz órai munkáért azonban kevésbé lelkesedik. A tisztikar megállapodottabb és — tegyük hozzá, számbelileg is nagyobb — része azonban egyszerűen forma-ügynek tekintí a csengetést, mert hiszen ők évek hosszú során át minden kényszer nélkül is pontosan megjelentek a hivatalban és készséggel állottak a felek rendelkezésére.

Ha már megemlékezünk erről a hivatalos óra pontos betartási kényszerről, akkor emlékezzünk meg ennek a kényszernek magyarossági atyámesteréről. *Baross* Gáborról, a nagyszerű keres-

kedelmi miniszterről is. *Baross* nem szereltett fel a kereskedelmi minisztériumban jelző villanyos csengőt. Ellenben ő maga mindennap bejött a hivatalba reggeli 8 órakor, aztán fél 9-től fél 10-ig ott állott a Duna felé néző ablaknál és a noteszába jegyezte, hogy az egyes hivatalnok urak mikor jöttek a Lánchidon át a hivatalba. Egyszer egy öreg miniszteri tanácsosnak azt mondotta *Baross* : — Méltóságod tegnap pontban tíz órakor jött kilencz óra helyett a Lánchidon át a hivatalba. Micsoda dolog ez ?

Mire az öreg miniszteri tanácsos őszintén ezt felelte :

— Exczellenziád engem másvalakivel tévesztett össze. Mert ha én tíz órakor jövök be a hivatalba, akkor nekem van annyi eszem, hogy nem a Lánchidon át jövök, hanem jövök a *Ferencz József*-hidon és a falhoz lapulok.

Erre a válaszra aztán *Baross* Gábor már nem tudott tovább haragudni. Pedig szeretett volna haragudni.

Sokkal enyhébben végezte a kontrollt *Szapáry* Gyula gróf, mint belügyminiszter. Ő ugyanis kíváncsi volt arra, hogy egy ifju báró, a ki segédtitkár volt a belügyminisztériumban, mennyi vasakarattal szolgálja a hazát ? Ezért egyszer egészen váratlanul betoppant a hivatali szobájába és a bárót persze nem találta ottan. Ellenben az íróasztalán akkora vastag porréteget talált, hogy a porrétegbe egészen olvashatóan beírhatta a mutató ujjával e szavakat : Kedves báró ur ! Itt járt és üdvözlétét küldi önnek gróf *Szapáry* Gyula.

A báró ur azonban ezt már csak akkor tudta meg, a mikor egy újabb kormányválság más belügyminisztert hozott a belügyi kormányzat élére és így a konzekvenciát nem is kellett levonnia.

A városházi villanyosóra se csüggeszse el azokat, a kiknek eddigelé is az a bölcs életfilozófia adta meg a lelki nyugalmat, hogy jobb későn, mint soha. Utóvégre is ez a villanyos óra az ő pontos hivatalos idő-jelzésével csak afféle látszólagos mumus. A kiket ez nyugtalanít, gondoljanak arra, hogy Budapestén nincsen két olyan nyilvános óra, a mely egyformán jár. És hogy minálunk minden óra elromlik, megáll és hónapokig nem működik. Ezek között első sorban és leginkább a villamos óra. Tehát csak türelem és bizalom. Arra a városházi villamos órára majd csak reá jön előbb-utóbb a bolond óra. És akkor aztán nem ad reá senki semmit. És ekképpen aztán továbbra is megmarad a maga intaktágában az eddigi jó öreg — zónaidő.